

RELAȚII INTERNAȚIONALE, ȘTIINȚE POLITICE ȘI ADMINISTRATIVE

APRECIERI PRIVIND STUDIUL DOCTRINARULUI AMERICAN HENRY KISSINGER „DIPLOMAȚIA”

*Adrian USTIAN,
Facultatea Relații Internaționale,
Științe Politice și Administrative*

CZU: 327(092)

ustian.adrian@gmail.com

Autorul acestui opus fundamental – consacratul diplomat american, Henry Kissinger, laureat al Premiului Nobel pentru Pace, fiind cel mai mare doctrinar contemporan în domeniu, face o analiză amplă, multilaterală și profundă a fenomenului diplomatic.

Henry Kissinger și-a publicat valorosul său studiu extrem de complex „Diplomația”, în original fiind numit *Diplomacy* (Kissinger H. *Diplomacy*. New York: Touchstone Rockefeller Center, 1994. 912 p.). Renumitul opus *Diplomația* conține o analiză profundă și principalele abordări fundamentale ce tratează contextul acestui subiect multilateral. În context structural lucrarea constă din 31 de capitole tematice, fiecare având câte 4 - 5 subcapitole importante, în care autorul analizează profund și descrie cele mai fundamentale aspecte ale diplomației.

Consideram a fi foarte actuale și extrem de valoroase prin profunzimea analizei ultimele două capitole tematice (respectiv, 30 și 31), intitulate: „Sfârșitul Războiului Rece: Reagan și Gorbaciov”, și - „Noua ordine mondială reconsiderată”. Fiind conducătorul diplomației americane, prin deținerea funcțiilor de Secretar de Stat al SUA în administrațiile mandatelor președinților R. Nixon și G. Ford, iar ulterior și consultant prezidențial de politică externă, securitate internațională, etc., Henry Kissinger caracterizează Ordinea bipolară instituită prin concluzia că ea a aruncat lumea timp de peste patru decenii într-un „război imposibil și o pace improbabilă”. Aceasta, în viziunea autorului, este văzută ca fiind dominată în ultimă instanță de cei doi președinți ai SUA și URSS - Ronald Reagan și Mihail Gorbaciov, prin contribuția cărora, direct sau indi-

rect, s-a schimbat profund contextul relațiilor internaționale, fapt pentru care, în penultimul capitol autorul consideră necesar să le facă câte un portret, menit să dezlege și pozițiile, strategiile și comportamentul adoptat dincolo de trăsăturile lor.

Astfel, cel de-al patruzecilea președinte al Statelor Unite ale Americii, Ronald Reagan, este văzut de către Henry Kissinger din perspectiva actorului care „nu știa aproape deloc istorie”, dar care a reușit „să dezvolte o politică externă de o extraordinară consecvență și relevanță”. Concomitent, președintele URSS, devenit cel de-al șaptelea succesori sovietic al lui Lenin, Mihail Gorbaciov, este caracterizat ca fiind „lipsit de brutalitatea tuturor produselor anterioare ale nomenclaturii, deosebit de inteligent și afabil, cosmopolit și provincial în același timp”, fiind în opinia diplomatului american, „un partener indispensabil în edificarea unei noi ordini mondiale”.

Autorul studiului analizat totalizează în acest context, secretarul general al Partidului Comunist din URSS era omul potrivit la locul potrivit, menționând: „Gorbaciov a știut care îi sunt problemele, dar a acționat prea rapid și prea lent totodată: prea rapid pentru toleranța sistemului său și prea lent pentru a opri prăbușirea”.

În final voi reitera concluzia generală a operei fundamentale analizate, scrisă de renumitul diplomat, precum că ea își îndeplinește, cu desăvârșire misiunea, și anume ne pune pe gânduri, instigându-ne în aprecierea critică a ipotezei câștigătorului Războiului Rece. În ansamblu, studiul complex „Diplomația”, este o carte cu extrem de multe informații analitice despre istoria sistemului diplomatic. Considerăm că acesta este motivul pentru care a devenit intens studiată de către toți cei interesați de politica internațională. De o valoare inestimabilă este și faptul în această carte că multe evenimente analizate au fost trăite personal de Henry Kissinger, prin activitatea sa polivalentă, care a influențat politica internațională în mod fundamental. Lucrarea dată este una amplă, extrem de detaliată care poate fi considerată atât în domeniul științelor politice, cât și istorice.

Renumitul opus al lui H. Kissinger *Diplomacy* foarte curând este preluat de mediul academic din întreaga lume, fiind tradus în foarte multe limbi și reeditat în principalele state de pe diferite continente. În aprecierea unanimă a analiștilor în domeniu, el conține o analiză profundă, iar principalele abordări fundamentale tratează multilateral contextul acestui subiect multilateral.

În context aplicativ, în procesul studierii disciplinelor ce țin de sistemul relațiilor internaționale problema complexă a concepțiilor autorului expuse profund în acest studiu de sinteză pot fi valorificate de studenți și masteranzi în cadrul analizei tematicii subiectelor respective la lucrul individual, de elaborări și comunicări tematice la conferințe, precum și în cadrul pregătirii Tezelor Anuale, de Licență și de Master.

Opera doctrinarului Henry Kissinger „Diplomația”, cred, că ar trebui să stea și la baza activității corpului diplomatic privind promovarea politicii externe axate pe pragmatismul intereselor naționale.

Surse bibliografice:

1. Kissinger H. Diplomacy. New York: Touchstone Rockefeller Center, 1994. 912 p.

Recomandat
Alexandru ROMAN, dr. hab., prof. univ.